

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia poniedziałek, 4 marca 2024 r.

Poz. 1399

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.90.2024 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 28 lutego 2024 r.

Działając na podstawie art. 79 ust 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. 2024 r., poz. 107.) **stwierdzam nieważność uchwały Nr LXVI/415/2024** Rady Powiatu w Nowym Mieście Lubawskim z dnia 25 stycznia 2024 r. w sprawie ustalenia wysokości i zasad przyznawania diet dla radnych Rady Powiatu w Nowym Mieście Lubawskim, w części dotyczącej § 3 ust. 3 pkt 1-4.

Uzasadnienie

Rada Powiatu w Nowym Mieście Lubawskim, na sesji w dniu 25 stycznia 2024 r. podjęła uchwałę w sprawie ustalenia wysokości i zasad przyznawania diet dla radnych Rady Powiatu w Nowym Mieście Lubawskim, zwaną dalej uchwałą. Uchwała została podjęta na podstawie art. 21 ust. 4, ust. 5 i ust. 5a ustawy o samorządzie powiatowym, rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 października 2021 r. w sprawie maksymalnej wysokości diet przysługujących radnemu powiatu oraz rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 2000 r. w sprawie sposobu ustalenia należności z tytułu zwrotu kosztów podróży służbowych radnych powiatu. Uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 2 lutego 2024 r.

Przedmiotową uchwałą Rada Powiatu w Nowym Mieście Lubawskim określiła wysokość, zasady przyznawania diet radnym powiatu oraz zasady zwrotu kosztów podróży służbowych.

Stosownie do treści art. 21 ustawy o samorządzie powiatowym, na zasadach ustalonych przez radę powiatu, z zastrzeżeniem ust. 5, radnemu przysługują diety oraz zwrot kosztów podróży służbowych. Rada powiatu przy ustalaniu wysokości diet radnych bierze pod uwagę funkcje pełnione przez radnego (ust. 4); dieta nie przysługuje radnemu pełniącemu odpłatnie funkcję członka zarządu w powiecie, w którym uzyskał mandat (ust. 4a); wysokość diet przysługujących radnemu nie może przekroczyć w ciągu miesiąca łącznie 2,4-krotności kwoty bazowej określonej w ustawie budżetowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 2692) (ust. 5).

Zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą sądów administracyjnych, dieta przysługująca radnym, stanowi rekompensatę z tytułu utraconych przez radnego zarobków, przez co nie może być traktowana jak świadczenie pracownicze, np. wynagrodzenie. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 26 czerwca 2014 r. (sygn. akt II OSK 406/14), zajął stanowisko, zgodnie z którym: "(...) dieta stanowi rekompensatę za utracone przez radnego zarobki, a zatem nie jest świadczeniem pracowniczym". Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 25 stycznia 2018 r., sygn. akt II SA/Wa 1520/17, wyraził pogląd, że „użyty przez ustawodawcę zwrot „dieta” należy rozumieć jako zwrot kosztów związanych z pełnieniem funkcji radnego. Jego istota sprowadza się do wyrównywania wydatków i strat spowodowanych pełnieniem wskazanej funkcji. Osoba pełniąca tę funkcję zachowuje więc prawo do zwrotu kosztów i wydatków poniesionych w związku ze sprawowaniem funkcji, a nie z tytułu samego faktu bycia radnym. Dieta powinna być zatem ściśle powiązana z aktywnością radnych w pracach rady i zależna od rzeczywistego wykonywania obowiązków związanych z pełnioną funkcją”. Również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Rzeszowie w wyroku z dnia 17 listopada 2020 r., sygn. akt II SA/Rz 970/20, stwierdził, że: „używany w art. 25 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym, wyraz „dieta” postrzegać należy wyłącznie w kategoriach zwrotu kosztów związanych z pełnieniem funkcji

radnego, co decyduje o typowo kompensacyjnym charakterze diety należnej radnemu. Środki uzyskiwane przez radnego w ramach przysługującej mu diety, mają w istocie tylko i wyłącznie minimalizować poniesione koszty wynikające z potrącanego mu wynagrodzenia za pracę na skutek uczestniczenia w aktywności organu stanowiącego, np. udział w sesji rady czy w posiedzeniach komisji stałych lub doraźnych tego organu" (podobnie Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy wyrok z dnia 4 maja 2023 r. sygn. akt II SA/Bd 234/23). Jednocześnie w orzecznictwie sądowo administracyjnym dopuszcza się wprowadzenie diety o charakterze ryczałtowym, jednakże nie może to prowadzić do sytuacji powstania stałego miesięcznego wynagrodzenia niezależnego od udziału w pracach organów gminy. "Dieta winna określać konkretną kwotę za udział w każdym odbytym posiedzeniu sesji, zarządu czy też komisji, ewentualnie w ustalonej kwocie, która ulega proporcjonalnemu obniżeniu z uwzględnieniem wszystkich dni w miesiącu kalendarzowym za każdy dzień niewykonywania funkcji określonej w uchwale i nie może przekroczyć limitu określonego w ustawie i rozporządzeniu"- Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 17 grudnia 2019 r., sygn. akt II SA/Wa 1230/19. Również w wyżej powołanym wyroku z dnia 26 czerwca 2014 r., sygn. akt II OSK 406/14, Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, iż: "W sytuacji, gdy ustalenie świadczenia następuje w formie ryczałtu, brak przewidzianych *potrąceń* diety za przypadki nieobecności przewodniczącego na posiedzeniach, czy innych obowiązkowych czynnościach, sprawia, że nie mamy już do czynienia ze świadczeniem wyrównawczym (kompensacyjnym)".

Odnosząc powyższe do kwestionowanej uchwały należy stwierdzić, że postanowienia § 3 ust. 3 pkt 1-4 uchwały istotnie naruszają prawo.

W kwestionowanym przepisie rada postanowiła, że: "potrąceń nie dokonuje się w przypadku, odpowiednio: zwołania sesji nadzwyczajnej; zwołania posiedzenia komisji lub Zarządu Powiatu w terminie krótszym niż 3 dni przed jego odbyciem; nieobecności spowodowanej chorobą radnego, udokumentowaną zwolnieniem lekarskim, a w przypadku emerytów i rencistów – zaświadczeniem lekarskim; nieobecności spowodowanej śmiercią rodziców, małżonka, dziecka lub rodzeństwa radnego.

Jak wyżej wskazano dieta ma charakter świadczenia kompensacyjnego. Stanowi rekompensatę z tytułu utraconych przez radnego zarobków, przez co nie może być traktowana jak świadczenie pracownicze, np. wynagrodzenie. Tym samym takie okoliczności jak np. urlop wypoczynkowy, urlop okolicznościowy, czy też jak wskazała rada gminy, "choroba, szczególne przypadki losowe", czy krótki termin odbycia sesji lub posiedzenia zarządu, nie mogą stanowić podstawy wypłacenia diety, mimo nieobecności radnego. Bez znaczenia w ocenie organu nadzoru, pozostaje okoliczność, czy nieobecność radnego ma charakter zależny, czy też niezależny od niego. Skoro Rada Powiatu w Nowym Mieście Lubawskim w treści § 3 ust. 1 i ust. 2 uchwały określiła procentową wysokość obniżenia miesięcznej diety w przypadku nieobecności radnego to regulacja w tym przedmiocie w ocenie organu nadzoru, jest kompletna.

Jednocześnie należy podkreślić, iż w sytuacjach, objętych kwestionowaną regulacją, radny będący pracownikiem otrzymuje odpowiednio prawo do wynagrodzenia w czasie niezdolności do pracy lub zasiłek chorobowy, bądź wynagrodzenie w związku z korzystaniem urlopu okolicznościowego, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak na wstępie.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

wz. Wojewody Warmińsko-Mazurskiego
Mateusz Szauer
I Wicewojewoda Warmińsko-Mazurski